

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

In the merit of our soldiers and hostages

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel

Vayikra 5785

Shabbat Times 18:42 19:40

Issue 78

This week's parsha marks the beginning of the third of the five books of Moshe. The book of Vayikra primarily deals with all of the laws pertaining to the Temple service of offering sacrifices to Hashem.

The Torah introduces us to the world of sacrifices by referring to us as "Adam", something the Torah rarely does. The word Adam is used in the context of sacrifices to suggest that it is the offering of sacrifices that has the power to bring us back to the lofty level that Adam was on, before he sinned by eating from the Tree of Knowledge. In fact, when we apply knowledge and intellect to the entire concept of korbanot, sacrifices, we are often troubled by the idea that somehow by slaughtering animals and throwing their blood and organs on the altar we are drawn close to an Omnipotent G-d. Why would G-d "need" roasted meat and flowing blood to make Him "happy" with us? It doesn't make any sense!

Perhaps the Torah uses the word Adam to tell us that when it comes to korbanot we need to let go of our intellect. In the "world of the Tree of Knowledge", the idea of korbanot makes no sense. But if we can get back to the level of Adam before the Tree of Knowledge, happy to follow Hashem with a simple and almost blind faith, not requiring every mitzvah to pass muster of our intellectual criteria, then the bringing of a korban can bring us very close to Hashem!

It is interesting that the first Korban the Torah introduces us to is the Korban Olah, the burnt offering. The Gemara states that the Korban Olah is brought for bad thoughts and for failing to fulfill a positive commandment. Perhaps this is another reason why the Torah prefaces the command of the burnt offering with the word Adam. For Adam and Chava succumbed to eating from the forbidden fruit due to the false thoughts the snake implanted in their minds. They believed that they would become wise like Hashem. They thought that the ability to discern between good and evil was a good thing! Rather than live in simple faith with Hashem, trusting that He created them perfect, they tried to improve on Hashem's creation and disobeyed a direct order. Not only were they guilty of improper thoughts, but they also failed to eat from the Tree of Life! Had they done the mitzvah of eating from the Tree of Life, they would have reached the ultimate state of perfection. So because of their unhealthy thoughts and their failing to do the positive mitzvah, we, as descendants of Adam, were

given the antidote, the cure in the form of the burnt offering. How does the burnt offering, unlike other offerings, provide the antidote to atone for improper thoughts and failings?

The answer is in the uniqueness of the offering itself. It is the only offering that is consumed by the altar in its entirety. Unlike all other korbanot where some of the meat is eaten, not only by the altar, but by the Kohanim and the owner of the sacrifice as well, the Olah offering is given entirely to Hashem.

The message? The way to overcome improper thoughts, is to give our entire selves over to the service of Hashem. Judaism cannot be something we "do" in our spare time. Mitzvot and Torah cannot be something that we "fit" into our busy day of activities. If that is how we relate to Hashem, then we will have times when we are thinking "Jewish" and times when we are thinking not "Jewish." If a man is engrossed in business to make money in order to enjoy life, then his thinking is "not" Jewish. Many of us struggle with these ideas. We think Jewish when we are in Shul and on Shabbat, but when we leave shul to "start" our workday, we leave the Jew behind and we put on our other "thinking cap." The Korban Olah teaches us that when it comes to our thoughts, our mindset, our worldview, we must offer our entire self to Hashem. We don't *do* Judaism, we *live* it! We live, think and breathe Hashem not only when we are in shul praying to Him, but also when we leave shul to go to work. We are aware of Hashem when we eat, when we surf the internet, when we spend time with our spouse, when we relate to our kids and even when we go to sleep.

Beyond this, the Torah when discussing other types of sacrifices, ones that require us to partake from the meat of the animal, instructs us that all "cheilev" is for Hashem. Even in those times when we are allowed and encouraged to engage in the physical world, we must reserve the cheilev, the best part of the animal for Hashem.

It is beyond most of us to always maintain the high levels of a Korban Olah. This is something we should strive for but is not easily attained. So even at those times that we can't live up to the Olah, when we may find ourselves fully engrossed in our business and in our other activities, we must still remember to give our best efforts for Hashem. Leave the best cheilev of oneself for Hashem.

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

FROM TRAUMA TO TRIUMPH -

THE HIDDEN POWER OF THE SEDER

SUNDAY APRIL 6

AT RCK AHUZA 198 RAANANA

8:15 PM

MAARIV 8:00

Rabbi
Michael Friedman

DISCOVER HOW PASSOVER RITUALS CAN HEAL NATIONAL TRAUMA AND BRING RENEWED HOPE TO OUR LIVES

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

MECHIRAS CHAMETZ

RABBI HORWITZ

0545710582

7:30-8:00 AM
7:00-7:30 PM

everyday

SALE

RABBI YOGEL

0584810910

MOTZEI SHABBAT (APRIL 5)

SUNDAY NIGHT (APRIL 6) - 7:30 PM TO 9:30 PM

BEDIKAT CHAMETZ (APRIL 10) - 9:00 PM TO 12:00 AM

141' CHAFETZ CHAIM

AHUZA 198 RAANANA

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "ויקרא" התשפ"ה

זמני השבת

18:42 END 19:40

גליון 78

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבת יגל שליט"א לשאלות ☎ 0584810910

הלכות לפסח שחל ביום א':

ערב פסח שחל בשבת זו לא מציאות שכיחה כל כך, פעם קודמת זה קרה לפני 4 שנים בשנת תשפ"א ובפעם הבאה שזה יחול זה יהיה בעוד 20 שנה בשנת תת"ה! מציאות זו אמנם מעט מאתגרת אותנו מבחינה הלכתית, אך מאידך מאפשרת לכל בני הבית להגיע לליל הסדר רעננים וערניים לאחר מנוחת השבת. להלן כמה הלכות חשובות לשנה כגון זה: (כל הזמנים הם לפי 'אופק רעננה')
- בדיקת חמץ עושים ביום חמישי בערב - עם הברכה ונוסח הביטול.
- שריפת חמץ חמץ ביום ששי בבוקר - ללא נוסח הביטול.
- תענית בכורות - ביום חמישי י"ב ניסן (ולבני ספרד עיקר הדין שאין נוהגת תענית בכורות בשנה זו).
- מותר בשנה זו להסתפר ולהתגלח בערב שבת זו גם לאחר חצות היום כבכל ערב שבת.
- הנוהגים לאפות מצות מצווה בכל שנה בערב פסח לאחר חצות היום, יעשו זאת השנה ביום ששי ערב שבת - לאחר חצות היום (12:41) - (זכר לשאר שנים).
- אין מניעה לערוך 'מניין לקבלת שבת מוקדם' בשבת זו.
- יש לשייר פת (בדרך כלל מעדיפים פיתות כדי למנוע פירורים) שתספיק לקיום סעודות שבת לכל בני הבית.
- את הסעודות יש לקיים בשבת זו בכלים חד פעמיים נאים, ואת הבישולים יש לקיים בכלים כשרים לפסח, כאשר כל האוכל הוא כבר כשר לפסח.

- מאחר ויש לסיים סעודה שנייה קודם סוף זמן אכילת חמץ (10:07) - נוהגים בשבת זו להשכים קום ולהתפלל מוקדם.
- אם נשאר מהפת - יש לפזר ולהשליך לבית הכיסא (להיזהר מגרימת סתימות) או להשליך לפח ציבורי.
- קודם סוף זמן ביעור חמץ (11:24) יש לומר את נוסח הביטול שאומרים בכל שנה במעמד שריפת החמץ.
- בשבת זו (ערב פסח) רבים נוהגים להתפלל מנחה גדולה.
- ינצלו את יום השבת למנוחה והתרענונות מכל עבודות הפסח, לקראת ליל הסדר.
- אין לומר בפה במפורש שהולכים לנוח כדי שיהיה כח לליל הסדר.
- סעודה שלישית: ניתן לאכול קניידלעך קודם שעה עשירית (15:54) וכן ניתן לאכול בשר / פירות / דגים לאחר שעה עשירית (אך באופן שישאר לו תאבון לסעודת ליל החג) וכן יש נוהגים לחלק את סעודת הבוקר לשניים ולאכול שוב כזית / כביצה פת גם עבור סעודה שלישית.
- את כלל ההכנות לליל הסדר יש לערוך רק לאחר צאת הכוכבים (לעניין זה - 19:37) ולאחר אמירת 'המבדיל בין קודש לקודש'.
- פעולות הכנה לליל הסדר האסורות בשבת (כגון חימום מרק וכדו') יש לעשות רק לאחר זמן צאת השבת - 19:45 (וכנ"ל לאחר אמירת 'המבדיל בין קודש לקודש').
- בליל הסדר עושים קידוש והבדלה ביחד, מה שנקרא: 'יקנה ז' (יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן).

אוגדה 252

ישר כוח ענק לרב שבת יגל! לרגל סיום סבב המילואים השלישי! במהלכו חיזק את רוחם של הלוחמים בשיעורי תורה מרוממים, והוביל הכנסת ספר תורה מרגשת ובלתי נשכחת. ה' יברך אותו ואת כל חיילי צה"ל וישמור עליהם!

קורבנות אמצעי או מטרה?

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

פרשת השבוע עוסקת כולה בהלכות קורבנות. ספר ויקרא נקרא "תורת כהנים" בגלל שכמעט כולו מוקדש לנושא הזה. המושג קורבן לכשעצמו מוזכר בתורה פעמים רבות גם לפני ספר ויקרא, קין והבל הביאו קורבנות, נח הקריב קורבנות, וכמובן אברהם יצחק ויעקב. מה שעולה מכל זה שעבודת הקורבנות היא דבר מרכזי מאוד בעבודת בית המקדש ובכלל בתורה. אבל יש דבר מפליא, אצל הנביאים [ירמיהו ישעיהו ויחזקאל] היחס לקורבנות כמעט שלילי, "כי לא דיברתי את אבותיכם ולא צייתם על דבר עולה וזבח" (ירמיה ז). "למה לי רוב זבחיכם, דם פרים לא חפצתי" (ישעיה א). ולכאורה האין זה ייתכן וכי ה' לא ציווה אותנו להביא עולות?? ה' לא רוצה דם זבח, "אשה הוא ריח ניחוח לה". שמעתי הסבר נפלא מהגרש"ד פינקוס צ"ל, לו יצויר שאשה ביקשה מבעלה לערוך קניות לבדו שבת, חלות משם דגים ממקום אחר ואח"כ השלמות [תמיד יש השלמות..] ממש להתרוצץ כמות זמן לא מבוטלת. ממש בסוף הקניות קנה הבעל גם זר פרחים, כשהוא מגיע הביתה הדבר המרכזי שייתפוס את תשומת הלב של האשה הוא הפרחים, על זה היא בעיקר תודה ותעריך. וחוזר מזה יש 'שלוש בית' כמה ימים.

שבוע לאחר מכן שוב 'מסע קניות' בשר, חלות שתייה וכו' וכו' המון וכו'. עושה הבעל חשבון ששבוע שעבר הוא השקיע המון אבל כמעט כל הפיזבק הגיע מה'זר' שהוא קנה ליד הבית. הולך הבעל קונה זר פרחים גדול ומרהיב, וחוזר הבית בלי שום קניות נוספות... עכשיו ככל שהזר שהוא קנה יותר גדול - ככה יהיה לו פחות 'שלוש בית'... הסיבה לכך פשוטה. אם אתה עושה את מה שצריך, כמו שצריך, ועל זה אתה מוסיף דברים 'שמקריבים' אין נפלא מזה. כי אז - זה בשבילה! אבל אם אתה לא עושה כלום אלא רק קונה זר, אז לא קנית את הזר בשבילה - אלא בשבילך! אתה בעצם מנסה להשתמש ב'ביחד' לעצמך. כזה 'זר' אף אשה לא רוצה לקבל. אותו הדבר בקורבנות, כשעם ישראל היה עוסק בתורה ובמצוות, הרי שהקורבנות היו תענוג גדול ורגע של קשר לשני הצדדים. אבל אם אתה עושה מה שאתה רוצה, אבל אתה מנסה להשתמש בקורבן עבור המטרות שלך, "דם פרים לא חפצתי".

המסר הזה נכון בכל המצוות ולאו דוקא בקורבנות. המטרה של המצווה היא בשביל ה'ביחד' שלנו עם ה'. לא להיות עסוק בעצמך "האם אני בסדר, יצאתי או לא יצאתי" - כל אלא דברים חשובים מאוד. גם הבעל חייב לוודא שהפרחים שהוא מביא טריים ובצבעים שהיא אוהבת. אבל בכל הזמן הזה המחשבה היא עליה, לא עליו. אבל הדבר המרכזי של המצוות - הוא בצוואת, מתקריבים לה' ודבקים בו. אמן שנזכה.